

[Udenrigsministeren.]

eller måske for alle, det kan være, der findes en enkelt ting, det tør jeg ikke sige uden at have beretningen i hånden — så vil hr. Arentoft også se, og dér tænker jeg lidt på noget af det, hr. Svend Haugaard sagde, at det lader sig simpelt hen ikke gennemføre ad den vej, som hr. Arentoft dér nævner, gennem et privat arbejde af den karakter.

Så kan man sige, at vi ikke skal gøre det. Vi skal ikke lave landbrugsprojekter dér og dér, hvor der er den og den nød. Vi skal ikke lære folk at få bare noget småhåndværk i gang dér og dér, der kan holde nøden fra døren og undgå slum op til de store byer. Vi skal ikke være med til at udrydde de sygdomme dér og dér. Det kan man sige alt sammen, men man kan bare ikke tro, at det kan gøres uden veje, der ligner dem, vi bruger i dag.

Og så kan jeg ikke lade være at sige noget til hr. Arentoft, nu må han ikke blive ked af det igen, nu citerer jeg ham helt korrekt. Jeg forstod, at 2 kr. var udtryk for personligt engagement, og det forklarer selvfølgelig mange ting vedrørende fremskridtspartiet, hvis prisen ligger deromkring. Navnlig da mindst 1 kr. 50 øre ville gå til administration, er det jo til at overse, hvor meget der kan klares ad den vej.

Jeg vil gerne til hr. Stinus sige, at vi skal orientere om de danske reservationer. Det giver jeg tilsagn om. Jeg kan uden videre se det sidste problem, hr. Stinus pegede på, og der er nogle tidsmæssige og tekniske og praktiske og alle mulige undskyldninger, men det er et problem, jo flere konsultationskredse man drager ind, når der så er hastige afstemninger, så også at få dyrket den parlamentariske kontakt, som er så værdifuld. Vi kan uden videre se det, og det er en af de ting, jeg havde regnet med vi skulle drøfte ved det møde, vi forhåbentlig får i løbet af en 3-4 uger, når beretningen er kommet.

Hr. Gert Petersen har desværre måttet gå, men jeg vil alligevel blot sige ganske kort: det må ikke stå uimodsagt, at når man udpeger 5 lande til at passe på olieplatforme, så er det jo alligevel NATO. Ja men det er jo ikke os, der har udpeget dem, det er naturen, for den har anbragt de 5 lande rundt om Nordøen, og de 5 lande, som det vedrører, siger så, det er ikke en NATO-sag,

det ordner vi. At de så tilfældigvis er medlemmer af NATO, gør det ikke uden videre til et NATO-anliggende.

Hr. Gert Petersen siger, at vi ikke skal bruge to år på at vente på de engelske betingelser. Det vil altså sige, at hr. Gert Petersen hellere vil lade den danske befolkning stemme uden at ane, hvad den stemmer om, end vente, til den ved, hvad valget står imellem.

Så var der noget, jeg ikke helt forstod, men det skal jeg ikke gå nærmere ind på, da hr. Gert Petersen ikke er her og kan svare mig. Der var noget, jeg ikke forstod, om sammenligningen mellem hans ægteskab og mangelen på kernevåben, men det skal jeg lade ligge.

Så var der dette med de to områder, hvoraf det ene, der var upolitisk, ikke var blevet behandlet før 1972. Hr. Steen Folke var inde på det samme. Ja men det er jo ikke rigtigt. Jeg deltog i masser af møder op til folkeafstemningen, og der var ikke ét møde, og det tror jeg andre her, der deltog, kan bekræfte, enten de var tilhængere eller modstandere, jeg har i hvert fald ikke haft ét møde, hvor Davignonrapporten ikke blev nævnt, altså rapporten om det udenrigspolitiske samarbejde. Ikke ét. Nu må man normalt ikke tale til medlemmerne, men jeg ser, at hr. Stinus nikker. Der var ikke ét møde, uden at Davignonrapporten blev nævnt, den om det udenrigspolitiske. Det passer simpelt hen ikke, det hr. Steen Folke sagde herfra for et øjeblik siden, så enkelt er det. Det passer ikke. Det blev draget frem og draget frem, og hvem blev det draget frem af? Det blev draget frem af VS, af SF, af kommunisterne. Det var de grupper, som i dag hævder, at vi ikke ville se det politiske perspektiv, der på hvert møde stillede forkerte spørgsmål, efter at vi andre havde oplyst de faktiske forhold. Og når vi havde gentaget oplysningerne om de faktiske forhold, så kom de bestilte spørgsmål igen, bestilt indenlands eller udenlands, det skal jeg ikke blande mig i.

Så var hr. Gert Petersen inde på, at vi skulle holde dampen oppe vedrørende sikkerhedskonferencen. Det er klart. En anerkendelse af PRG i dag ville betyde en tredeling af Vietnam. Jeg ser ikke ideen i det, men der skal ingen tvivl være om, at når de objektive kriterier for anerkendelse, som vi